

(326) — Πτωχεία και Ἀνδρεία· Κωμωδία εἰς τρεῖς πράξεις· συνθεθεῖσα ὑπὸ Αὐγ. ἀπὸ Κοτζεβοῦ. Μεταφρασθεῖσα ὑπὸ Κωνσταντίνου Κοκκινάκη, τοῦ Χίου. Ἐν Βιέννῃ, παρὰ τῷ Φράντζ Ἀντωνίῳ Σχραϊμβλ. 1801 εἰς 8^{ον}.

(327) — Χαριτῶ καὶ Πολύδωρος, ἦτοι βιβλίον ὁποῦ γράφει, πῶς νὰ ἀγαπήθηκαν τοῦτα τὰ δύο ἀρχοντόπουλα ἀπὸ τὰς Ἀθήνας τὸν καιρὸν τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων ἀκόμι καὶ τὰ τόσα πάθη ὁποῦ ἐδοκίμωσαν, ἕως ὁποῦ τέλος πάντων ὑπανδρεύθησαν, καὶ ἀπέρασαν τὴν ζωὴν τους εὐτυχέστατα. Ποίημα ἐκείνου τοῦ περιφήμου Γάλλου καὶ ὑψηλοῦ νοῦς Ἀβδαῖ Βαρθολομαίου, ὁποῦ συνέγραψεν τὸν Ἀνάχαρσιν· νῦν τὸ πρῶτον ἐκδοθὲν εἰς τὴν ἡμετέραν ἀπλῆν διάλεκτον. (Παρὰ Κωνσταντίνου Γεωργιάδου Κουτζίκου, ἑρμηνευτοῦ εἰς τὰ τῆς πραγματείας καὶ διαλέκτων). Ἐν Πίστη, τύποις Φραγκίσκου Πάτζκου 1801. εἰς 8^{ον}.

(328) — Τὰ κατὰ Κλεάνθην καὶ Ἀβροκόμην· Ποίημα ποιμενικόν· Κωνσταντίνου Μάνου ἀναλώμασι τε καὶ σπουδῇ πρὸς τέρψιν τῶν φίλων ἐκδοθὲν. Ἐν Βούδα, τύποις τοῦ κατ' Οὐγγαρίαν Βασιλικῶ Πανδιδασκτηρίου. αἰωά. 1801 εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Μετετυπώθη τὸ 1802 ἔτος· ἐν Τεργέστη παρὰ τῷ τυπογράφῳ Βαίς, σπουδῇ καὶ συνδρομῇ τῷ αὐτόθι πραγματευτῶν πρὸς χρῆσιν τῶν φίλων.

(329) — Ἡ Λογική, ἣ αἰ πρῶται ἀναπτύξις τῆς τέχνης τοῦ στοχάζεσθαι, σύγγραμμα στοιχειῶδες ὁποῦ τὸ συμβούλιον τῶν Παλατίνων Σχολῶν ἐζήτησε καὶ ἐνέκρινε· συγγραφὴν παρὰ τοῦ Κονδιλιάκ, καὶ μεταφρασθὲν εἰς τὴν ὀμιλουμένην Ἑλληνικὴν διάλεκτον παρὰ Δανιὴλ Δημητρίου Ἱερομονάχου τοῦ Φιλιππίδου, τοῦ ἐκ τῆς κώμης Μηλιῶν τοῦ Πηλίου ὄρους· παρ' οὗ προσετέθησαν καὶ σημειώματα, καὶ μία συνοπτικὴ ἔκθεσις τοῦ μηχανισμοῦ τοῦ λόγου